

Feixes camí de Pomeretes

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli del Figaró. Camí de les pomeretes
Emplaçament Camí de Pomereta. Carena i prop Can Ponç.

Coordenades:

Latitud: 41.72302
Longitud: 2.27943
UTM Est (X): 440066
UTM Nord (Y): 4619275

Classificació

Número de fitxa 08134-153
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 004A00001
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Tota la vessant obaga sobre la Vall de Vallcàrquera es troba plena de feixes i bancals. Concretament al llarg del camí de Pomeretes es poden observar bona part d'aquestes construccions, sempre associades a una explotació agrícola realitzada per un mas (can Ponç, Can General, Can Batassa, etc.). Tota aquesta zona

presenta unes fortes pendents que són difícils de cultivar ja que estan sotmeses a una gran erosió principalment causada per la presència d'aigües torrencials. Per aquesta raó, s'aixecaven unes parets de pedra perpendiculars al pendent formant unes terrasses anivellades, perfectament aptes per treballar en superfície. Aquestes parets són els marges que donen lloc a les feixes i els bancals.

Història

Les pràctiques agrícoles al terme de Figaró-Montmany es concentren en les zones més planeres del municipi, on aquests espais de conreu es dediquen bàsicament als productes de secà. Des de l'edat mitjana fins a finals del XIX, el conreu de la vinya va esdevenir una pràctica habitual que es va portar a terme en les feixes del municipi. La fabricació i producció massiva d'oli i vi es pot emmarcar dins del creixement econòmic i augment demogràfic dels segles XVIII i XIX, evidenciat en tot el territori català. Aquest creixement ja arrencava del segle XVI, quan després dels greus danys causats per la pesta i la guerra contra Joan II s'inicià una progressiva recuperació. Una data important fou la de 1599 quan un privilegi reial autoritzà l'exportació de vi de collita pròpia. Aquesta cessió va marcar l'inici d'un important impuls econòmic que va girar entorn del conreu de la vinya i de l'obertura de nous mercats per aquests productes. L'augment de la viticultura farà que es redueixin les terres destinades al conreu de cereals, i que es cultivin espais fins aleshores considerats erms, canviant de forma significativa el model d'explotació tradicional. Així doncs, el segle XVIII és considerat com el segle del gran impuls comercial, i sobretot la primera meitat destacà per l'esplendor agrari i el ja anomenat increment demogràfic. La vinya apareix, doncs, lligada a les terres marginals i menys productives i als petits propietaris, en un marc fonamentalment familiar. Però al segle XIX la crisi ocasionada per la fil·loxera i la consolidació de la industrialització farà que molts d'aquests conreus es deixin de cultivar i s'abandonin de forma definitiva.

Bibliografia

OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany. PARELLA, M. 1989. Aproximació històrica al conreu de la vinya a l'alta vall del Congost. Monografies del Montseny, n.4.

